



ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ SAMOSTATNÉ ODDĚLENÍ KONTROLY A DOHLEDU

Pod sídlištěm 1800/9, Kobylisy, 182 11 Praha 8
IČ: 00025712, tel: 284 041 111, fax: 284 041 201, eMail: cuzk@cuzk.cz, ID DS: uuaaatg

Sp. zn. ČÚZK-05559/2019-21
Čj.: ČÚZK-12642/2019

V Praze dne: 15. 8. 2019
Vypraveno dne: 15. 8. 2019

ROZHODNUTÍ

Účastník řízení:

Ing. X. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytem Xxxxx XXX, XXX XX Xxxxx

Český úřad zeměměřický a katastrální (dále jen „úřad“), jako orgán věcně a místně příslušný podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 359/1992 Sb.“), k řízení a rozhodnutí o odvolání Ing. X Y. ze dne 20. 3. 2019 proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Pardubicích čj. ZKI PA-P-01/00047/2019/4 ze dne 12. 3. 2019, vydanému ve věci přestupku na úseku zeměměřictví, vymezeného v § 17b odst. 2 písm. a) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zeměměřictví“) v odvolacím řízení, vedeném podle části třetí, hlavy IX (§ 96 až § 98) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový řád“) ve spojení s částí druhou, hlavou VIII (§ 81 až § 93) správního řádu r o z h o d l podle § 90 odst. 1 písm. c) a podle § 90 odst. 5 věta druhá správního řádu

t a k t o :

I. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Pardubicích čj. ZKI PA-P-01/00047/2019/4 ze dne 12. 3. 2019 se ve výroku označeném bodem 2. m ě n í takto:

„2. Za přestupek se obviněnému v souladu s ustanovením § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví ukládá pokuta ve výši 1 5 0 0 0 K č (slovy patnáct tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Pardubický kraj, Palackého 2659, 530 02 Pardubice, číslo účtu 3754-7724511/0710, konstantní symbol pro úhradu převodem 1148 a pro úhradu složenkou 1149, variabilní symbol rodné číslo obviněného.“

II. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Pardubicích čj. ZKI PA-P-01/00047/2019/4 ze dne 12. 3. 2019 se ve výrocih označených body 1. a 3. p o t v r z u j e .

O d ů v o d n ě n í :

[1] Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích (dále jen „inspektorát“) vydal dne 12. 3. 2019 rozhodnutí čj. ZKI PA-P-01/00047/2019/4, kterým výrokem označeným bodem 1. úředně oprávněného zeměměřického inženýra Ing. X. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytem Xxxxx XXX, XXX XX Xxxxx (dále jen „odvolatel“) uznal vinným z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se dopustil tím, že dne 27. 11. 2018 pod číslem XXX/2018 ověřil geometrický plán č. XXX-XX/2018 a s ním související záznam podrobného měření změn (dále jen „ZPMZ“) č. XXX v katastrálním území (dále jen „k. ú.“) Xxxxx, čímž z nedbalosti nedodržel povinnosti stanovené pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky zakotvené v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví. Výrokem označeným bodem 2. citovaného rozhodnutí byla podle § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví odvolateli za přestupek uložena pokuta ve výši 40 000 Kč. Výrokem označeným bodem 3. citovaného rozhodnutí inspektorát podle § 95 odst. 1 přestupkového řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 520/2005 Sb.“) odvolateli uložil povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

I. Průběh řízení před správním orgánem 1. stupně

[2] Inspektorát v rámci své věcné působnosti vymezené v § 4 písm. b) zákona č. 359/1992 Sb. postupem podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“) vykonal dohled na ověřování výsledků zeměměřických činností, které jsou využívány pro katastr nemovitostí České republiky a státní mapové dílo. Kontrolovanou osobou byl odvolatel a předmětem dohledu bylo ověření geometrického plánu č. XXX-XX/2018 a s ním souvisejícího ZPMZ č. XXX v k. ú. Xxxxx (dále také jen „výsledek zeměměřických činností“). Zjištěné vady v odvolatelem ověřeném výsledku zeměměřických činností byly inspektorátem popsány v protokolu o dohledu ze dne 19. 12. 2018, čj. ZKI PA-D-31/01148/2018/5, který byl odvolateli doručen dne 21. 12. 2018. Odvolatel nevyužil svého práva a proti obsahu protokolu o dohledu nepodal žádné námítky.

[3] Inspektorát uvážil, že kontrolní zjištění uvedená v protokolu o dohledu nasvědčují tomu, že odvolatel v postavení úředně oprávněného zeměměřického inženýra (tj. fyzické osoby s uděleným úředním oprávněním ve smyslu § 16 odst. 3 zákona o zeměměřictví) nedodržel při ověření výsledku zeměměřických činností povinnosti stanovené v § 16 zákona o zeměměřictví. Proto inspektorát z moci úřední podle § 78 přestupkového řádu ve spojení s § 46 odst. 1 správního řádu zahájil s odvolatelem správní řízení ve věci přestupku na úseku zeměměřictví [vymezeném v § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví]. Správní řízení bylo zahájeno dnem 15. 1. 2019, kdy bylo odvolateli doručeno oznámení inspektorátu o zahájení správního řízení o přestupku čj. ZKI PA-P-01/00047/2019/2 ze dne 14. 1. 2019. Oznámení obsahovalo popis skutku, o kterém má být v řízení rozhodováno, i jeho předběžnou právní kvalifikaci, poučení o procesních právech vyplývajících ze správního řádu i přestupkového řádu. Zároveň byl odvolatel vyzván k předložení podkladů, ke kterým by mohlo být přihlédnuto při stanovení výše pokuty.

[4] Ve vyjádření k zahájenému přestupkovému řízení ze dne 23. 1. 2019, doručeném inspektorátu dne 24. 1. 2019, odvolatel uvedl, že měření pro geometrický plán č. XXX-XX/2018 provedl jeho dlouholetý a zkušený spolupracovník Q. Q., který ovšem ze zdravotních důvodů není schopen provést kontrolní měření. Současně odvolatel konstatoval, že ověření dotčeného výsledku zeměměřických činností provedl na základě důvěry v jeho správnost. Na výzvu k předložení podkladů pro stanovení výše pokuty odvolatel reagoval sdělením, že ve společném jmění manželů vlastní ideální jednu polovinu nemovitostí evidovaných na listu vlastnictví č. 7951 pro k. ú. Xxxxx. Současně poukázal na

to, že vzhledem k věku jeho činnost na úseku zeměměřictví není motivována ziskem. Také deklaroval ochotu v případě potřeby podklady pro stanovení výše pokuty dále doplnit.

[5] Dopisem zn. ZKI PA-P-01/00047/2019/3 ze dne 8. 2. 2019 inspektorát v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu odvolateli oznámil, že byly shromážděny všechny podklady pro vydání rozhodnutí ve věci a poučil ho o právu se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim. Odvolatel svých procesních práv nevyužil.

[6] Dne 12. 3. 2019 vydal inspektorát rozhodnutí čj. ZKI PA-P-01/00047/2019/4, které bylo odvolateli doručeno dne 13. 3. 2019. Odvolatel byl výrokem 1. uznán vinným z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se z nedbalosti dopustil tím, že dne 27. 11. 2018 pod číslem XXX/2018 ověřil geometrický plán č. XXX-XX/2018 a s ním související ZPMZ č. XXX v k. ú. Xxxxx. Tím, že odvolatel ověřil výsledek zeměměřických činností vykazující vady a nedostatky popsané v odůvodnění rozhodnutí, porušil povinnosti stanovené v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, dle kterého při ověřování výsledků zeměměřických činností je fyzická osoba s úředním oprávněním povinna jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci. V odůvodnění inspektorát konstatoval, že v souladu s § 51 odst. 4 správního řádu a § 81 přestupkového řádu využil jako jediný podklad pro rozhodnutí o přestupku skutečnosti uvedené v protokolu o dohledu ze dne 19. 12. 2018, čj. ZKI PA-D-31/01148/2018/5. Ohledně formy zavinění dovodil, že se odvolatel přestupku dopustil v nevědomé nedbalosti. Současně inspektorát zhodnotil, že odpovědnost odvolatele za přestupek dosud nezanikla, neboť dosud neuplynula promlčecí doba stanovená v § 17b odst. 4 zákona o zeměměřictví. Nedostatky a vady odvolatelem ověřeného výsledku zeměměřických činností inspektorát v odůvodnění svého rozhodnutí shrnul do následujících osmi bodů:

1. V rozporu s § 75 odst. 3 a § 81 odst. 4 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální vyhláška“) a bodem 16.27 přílohy katastrální vyhlášky obsahem dotčeného ZPMZ není zaměření situace v takovém rozsahu, aby dostatečným způsobem dokumentovalo přiřazení změny podle identických prvků.

2. V rozporu s bodem 16.11 přílohy katastrální vyhlášky a s § 84 odst. 3 katastrální vyhlášky zobrazená situace v náčrtu ZPMZ a následně pak v grafickém znázornění geometrického plánu neodpovídá skutečnému stavu v terénu.

3. V rozporu s § 81 odst. 3 katastrální vyhlášky bylo v místech bodů napojení změny navrženo zpřesnění hranice pozemků, přitom vzhledem ke skutečné vzájemné poloze dotčených budov mělo být postupováno dle ustanovení katastrální vyhlášky o vytyčování hranic.

4. V rozporu s body 16.17 a 16.19 písm. b) přílohy katastrální vyhlášky v souvislosti s § 81 odst. 8 katastrální vyhlášky souřadnice podrobných bodů jsou určeny na základě hodnot, které nebylo možné v terénu zaměřit tak, jak je dokumentováno v ZPMZ.

5. V rozporu s § 10 odst. 4 písm. c) a § 82 odst. 2 katastrální vyhlášky byla chybně určena výměra parcel nového stavu údajů katastru nemovitostí.

6. V rozporu s bodem 16.17 přílohy katastrální vyhlášky v zápisníku chybí měřené hodnoty vodorovného směru z pomocného měřického bodu č. 4001 (volné stanovisko) na bod orientace č. 122-265.

7. V rozporu s bodem 16.19 písm. a) přílohy katastrální vyhlášky v seznamu souřadnic chybí některé z podrobných bodů využitých pro určení souřadnic nových bodů.

8. V rozporu s body 17.4 písm. e) a 17.24 přílohy katastrální vyhlášky způsoby označení podrobných bodů č. 123-1129, 7, 9 a 10 neodpovídají skutečnému označení bodů v terénu.

[7] Za přestupek byla výrokem 2. odvolateli uložena pokuta ve výši 40 000 Kč. V odůvodnění k tomu inspektorát uvedl, že při určování výše pokuty vycházel ze zákonné sazby stanovené v § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví a přihlédl ke skutečnostem a okolnostem stanoveným v § 37 přestupkového řádu. Jako hlavní kritérium pro určení výše pokuty inspektorát v odůvodnění označil závažnost přestupku, přičemž konstatoval, že závažnost přestupku ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví je plně závislá zejména na druhu, množství a vážnosti pochybení a závad ve výsledku zeměměřických činností ověřeném úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem obviněným ze spáchání tohoto přestupku. Inspektorát uvedl, že *„zjištěné vady v odvolatelem ověřeném výsledku zeměměřických činností spočívaly především ve skutečnosti, že zpracování změny nebylo provedeno v souladu se skutečným stavem v terénu, a to s následným chybným vyhodnocením nastalých situací, které nebyly řešeny ve spolupráci s vlastníky pozemků s dostatečnou pečlivostí a splněním předepsaných náležitostí.“* V jednání spočívajícím v ověření výsledku zeměměřických činností, který není v souladu se skutečným stavem v terénu, inspektorát spatřuje vážné ohrožení zájmu společnosti na řádném výkonu zeměměřických činností v souladu s platnými předpisy. Pro určení konečné výše pokuty inspektorát dále přihlédl ke skutečnosti, že odvolatel přestupek spáchal v nevědomé nedbalosti, porušení svých zákonných povinností nezpochybňoval, v průběhu řízení spolupracoval, a současně zohlednil i osobní a majetkové poměry odvolatele.

[8] Výrok 3., dle kterého byla odvolateli uložena povinnost zaplatit náhradu nákladů paušální částkou ve výši 1 000 Kč, inspektorát odůvodnil odkazem na § 95 odst. 1 přestupkového řádu ve spojení s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

[9] Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 13. 3. 2019. Odvolání ze dne 20. 3. 2019 bylo inspektorátu doručeno dne 25. 3. 2019. Odvolatel namítá, že při určení výše pokuty inspektorát nevzal v úvahu skutečnosti zmíněné v jeho vyjádření k zahájení přestupkového řízení ze dne 23. 1. 2019, zejména okolnosti, za kterých k jeho pochybení došlo. Za významnou považuje skutečnost, že na základě jeho jednání (ověření dotčeného výsledku zeměměřických činností) ani na základě jednání vyhotovitele dotčeného výsledku nebyl nikdo poškozen, geometrický plán nebyl katastrálním úřadem potvrzen a byl vrácen k opravě a doplnění, k čemuž však dosud nedošlo z důvodu vážné nemoci vyhotovitele. Rozhodnutí ve svém důsledku považuje za krajně necitlivé, neboť nebere v úvahu skutečný dopad jeho pochybení a ani okolnosti osobní povahy toho, kdo se přestupku dopustil. Současně konstatuje, že v jeho případě nemá pokuta ani preventivní charakter, a to vzhledem k jeho věku (78 let) a také k tomu, že hodlá svou činnost v oboru ukončit. Odvolatel žádá, aby odvolací orgán při svém rozhodování o výši trestu k popsáním okolnostem přihlédl.

[10] Inspektorát neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a o odvolání sám nerozhodl v rámci autoremedury. Podle § 88 správního řádu inspektorát předal příslušný spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu, kterým je podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb. úřad.

II. Průběh odvolacího řízení před orgánem 2. stupně

[11] Správní spis s podaným odvoláním byl úřadu doručen dne 29. 3. 2019. Úřad se nejprve zabýval tím, zda byly splněny základní podmínky pro provedení odvolacího řízení. V daném případě byl inspektorátem projednáván přestupek ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, přičemž promlčecí doba pro tento přestupek stanovená v § 17b odst. 4 zákona o zeměměřictví je 5 let, v případě jejího přerušení odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 8 let od jeho spáchání. Ke spáchání projednávaného

přestupku došlo 27. 11. 2018, tedy promlčecí doba neuplynula a nedošlo tak k zániku odpovědnosti za tento přestupek. Podle § 96 odst. 1 písm. a) přestupkového řádu se proti rozhodnutí, kterým byla vyslovena vina, může v plném rozsahu odvolat obviněný. V souladu s § 81 odst. 1 správního řádu může účastník podat odvolání proti rozhodnutí o přestupku ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu). Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který odvoláním napadené rozhodnutí vydal. V daném případě rozhodnutí inspektorátu bylo odvolateli, který je obviněným, oznámeno dne 13. 3. 2019, odvolání bylo předáno k poštovní přepravě dne 23. 3. 2019 a inspektorátu bylo doručeno dne 25. 3. 2019. Vzhledem k těmto skutečnostem úřad dospěl k závěru, že odvolání odvolatele je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou u příslušného správního orgánu a bylo podáno včas.

- [12] Dopisem sp. zn. ČÚZK-05559/2019-21, čj. ČÚZK-08353/2019 ze dne 21. 5. 2019 úřad odvolatele vyzval k doložení podkladů pro posouzení přiměřenosti uložené pokuty a současně ho vyzval o jeho procesních právech.
- [13] Dopisem ze dne 27. 5. 2019, doručeným úřadu dne 28. 5. 2019, odvolatel doplnil podklady pro posouzení přiměřenosti uložené pokuty. Přílohou tohoto dopisu byla kopie oznámení České správy sociálního zabezpečení o výměře důchodu odvolatele vypláceného od ledna 2018 a dále kopie daňového přiznání odvolatele k dani z příjmů fyzických osob za rok 2018. V dopise současně odvolatel doplnil své odvolání konstatováním, že veškeré ověření geometrických plánů provádí bez nároku na finanční odměnu.
- [14] V souladu s § 98 odst. 1 přestupkového řádu úřad přezkoumal napadené rozhodnutí inspektorátu v plném rozsahu, přičemž v odvolacím řízení vycházel pouze z podkladů obsažených ve správním spisu inspektorátu a současně z podkladů doložených samotným odvolatelem. Vzhledem ke skutečnosti, že odvolací orgán vycházel z podkladů, které odvolatel znal (ať již z řízení vedeného prvostupňovým orgánem, nebo je sám odvolacímu orgánu předložil), úřad odvolatele nevyzýval ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, aby se seznámil s podklady rozhodnutí a vyjádřil se k nim.
- [15] Odvolání je důvodné.
- [16] Skutková podstata projednávaného přestupku je vymezena v § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, dle kterého se fyzická osoba, které bylo uděleno úřední oprávnění, dopustí přestupku tím, že nedodržuje podmínky nebo povinnosti stanovené tímto zákonem pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky nebo základní státní mapové dílo. Za tento přestupek může být uložena pokuta až do výše 250 000 Kč. Povinnosti fyzické osoby s úředním oprávněním jsou vymezeny v § 16 zákona o zeměměřictví. Dle odstavce 1 písm. a) citovaného ustanovení úředně oprávněný zeměměřický inženýr je povinen při ověřování výsledků zeměměřických činností jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci. V § 16 odst. 2 zákona o zeměměřictví je pak stanovena zákonná odpovědnost úředně oprávněného zeměměřického inženýra za odbornou úroveň jím ověřených výsledků zeměměřických činností, za dosažení předepsané přesnosti a za správnost a úplnost náležitostí podle právních předpisů. Náležitosti výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí jsou pak stanoveny v zákoně č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“) a v katastrální vyhlášce.
- [17] Odvolatel je fyzickou osobou, které bylo uděleno úřední oprávnění ve smyslu § 12 odst. 1 zákona o zeměměřictví, je držitelem úředního oprávnění č. XXX, uděleného v rozsahu podle § 13 písm. a) a b) zákona o zeměměřictví. Tedy odvolatel je osobou deliktně

způsobitou ke spáchání přestupku ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví.

- [18] Úřad se ztotožňuje s tím, že v daném případě bylo jednoznačně prokázáno, že odvolatel provedl dne 27. 11. 2018 ověření geometrického plánu č. XXX-XX/2018 a s ním souvisejícího ZPMZ č. XXX v k. ú. Xxxxx, přestože dotčený výsledek zeměměřických činností obsahoval vady a rozporuplné údaje. Inspektorát ve svém rozhodnutí tyto vady a rozporuplné údaje podrobně popsal, objasnil, v čem spatřuje, že činnosti při vyhotovení výsledku zeměměřických činností nebyly v souladu s předpisy. Nutno konstatovat, že se nejedná o žádné drobné závady či pochybení, když odvolatelem ověřený výsledek zeměměřických činností neodpovídá skutečnému stavu v terénu.
- [19] Vady a nedostatky dotčeného výsledku zeměměřických činností ověřeného odvolatelem jsou v odůvodnění rozhodnutí inspektorátu náležitě, podrobně a srozumitelně popsány. Odvolatel proti těmto zjištěným vadám a nedostatkům nic nenamítal ani v průběhu prvoinstančního řízení ani v průběhu řízení odvolacího. Po posouzení případu dospěl úřad ke stejnému závěru jako inspektorát, tj. že předmětný výsledek zeměměřických činností nesplňuje požadavky stanovené předpisy na správnost a úplnost náležitostí, když především neodpovídá skutečnému stavu v terénu. Odvolatel při jejím ověření nepostupoval odborně a nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Tyto svoje povinnosti odvolatel v daném případě prokazatelně porušil. Je přitom nerozhodné, že ověřené výsledky zeměměřických činností sám nevyhotovil. Odvolatel, jako fyzická osoba s úředním oprávněním odpovídá za to, že jím ověřovaný výsledek zeměměřických činností je k okamžiku provedení ověření bez vad a neúplností. Úřad považuje za prokázané, že odvolatel svým protiprávním jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, a to minimálně v nevědomé nedbalosti. Spoléhal totiž na správnost a úplnost prací vyhotovitele, ač je měl zkontrolovat, prověřit, a na základě svého šetření zjistit, že výsledek zeměměřických činností mu předložený k ověření svými náležitostmi a přesností neodpovídá právním předpisům. Vzhledem k tomu, že se odvolací orgán plně ztotožnil se závěry učiněnými inspektorátem v odůvodnění napadeného rozhodnutí, v podrobnostech popisu nedostatků a závad dotčeného výsledku zeměměřických činností prokazujících vinu odvolatele odkazuje na odůvodnění rozhodnutí inspektorátu.
- [20] Je-li obviněný z přestupku uznán vinným, výroková část rozhodnutí o tomto přestupku musí vedle obecných náležitostí stanovených správním řádem obsahovat i další náležitosti vyjmenované v § 93 přestupkového řádu, zejména výrok o vině musí obsahovat popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, právní kvalifikaci skutku, vyslovení viny a formu zavinění u obviněného, který je fyzickou osobou.
- [21] Výrok o vině je v odvoláním napadeném rozhodnutí formulován tak, že „*úředně oprávněný zeměměřický inženýr Ing. X. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytem Xxxxx XXX, XXX XX Xxxxx, číslo úředního oprávnění pro ověřování výsledků zeměměřických činností XXX/XXXX (dále jen „obviněný“), se uznává vinným z přestupku na úseku zeměměřictví dle ustanovení § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se obviněný dopustil z nedbalosti tím, že dne 27. 11. 2018 pod číslem XXX/2018 ověřil geometrický plán (dále jen „GP“) č. XXX-XX/2018 a s ním související záznam podrobného měření změn (dále jen „ZPMZ“) č. XXX v katastrálním území Xxxxx, čímž nedodržel povinnosti stanovené pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky zakotvené v ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví.*“ Výrok o vině v tomto znění odvolací orgán shledává určitým a srozumitelným, když obsahuje popis jednání odvolatele (tj. konkrétního dne ověřil konkrétně individualizovaný výsledek zeměměřických činností) i vymezuje zákonnou povinnost, kterou odvolatel svým jednáním porušil [tj. při ověřování konkrétního výsledku zeměměřických činností nedodržel povinnosti stanovené v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví]. Skutek odvolatele, kterým porušil své zákonné povinnosti a je mu kladen za vinu, je dostatečným a

nezaměnitelným způsobem ve výroku popsán (i s ohledem na náležitou individualizaci dotčeného výsledku zeměměřických činností).

[22] Za přestupek byla odvolateli uložena pokuta ve výši 40 000 Kč, což je v dolní hranici zákonné sazby. Dle § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví inspektorát mohl odvolateli uložit pokutu ve výši až 250 000 Kč. Okolnosti a skutečnosti, k nimž je správní orgán povinen přihlédnout při určování druhu a výměry správního trestu, jsou vymezeny v § 37 přestupkového řádu. Dle tohoto ustanovení při stanovení výše pokuty za přestupek na úseku zeměměřictví musí být přihlédnuto zejména k povaze a závažnosti přestupku (§ 38 přestupkového řádu), k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a 40 přestupkového řádu), u fyzické osoby k jejím osobním poměrům, u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti. Ukládání pokut za přestupky se děje ve sféře volného správního uvážení (diskreční pravomoc správního orgánu), tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, které zákon dovoluje. Rubem diskrečního oprávnění správního orgánu je však i povinnost správního orgánu volné úvahy užít, tj. zabývat se všemi hledisky, která zákon jako premisy takové úvahy stanoví, opatřit si skutková a právní zjištění a poté volným správním uvážením, nicméně při respektování smyslu a účelu zákona a mezí, které zákon stanoví, dospět při dodržení pravidel logického vyvozování k rozhodnutí. Tyto požadavky zcela jasně vyplývají z příslušných ustanovení správního řádu upravujících požadavky na řešení věcí správními orgány (§ 2 odst. 4), rozsah zjišťování skutkového stavu (§ 3), zjišťování a hodnocení podkladů pro rozhodnutí (§ 50 odst. 3 a 4) a konečně i obsahové náležitosti odůvodnění jako části rozhodnutí (§ 68 odst. 3).

[23] Výsledkem výše popsaného správního uvážení by mělo být uložení pokuty v takové výši, aby náležitě splnila jak svůj represivní, tak i preventivní účel. Konečná výše uložené pokuty musí zohledňovat nejen faktickou závažnost konkrétního protiprávního jednání, ale zároveň musí být náležitě individualizovaná, přiměřená a musí reflektovat i majetkové poměry trestaného. Přihlížení k osobním a majetkovým poměrům osoby obviněné ze spáchání přestupku v rámci správního uvážení při určování konkrétní výše ukládané pokuty je považováno za zcela standardní, žádoucí a zákonné i dle četné judikatury českých soudů. V uvedeném smyslu lze citovat z nálezu pléna Ústavního soudu ČR ze dne 9. 3. 2004, sp. zn. Pl. ÚS 38/02, Sbírka nálezů a usnesení, sv. 32, str. 345 a násl. (č. 299/2004 Sb.) SbÚS č. 36/2004 (sv. 32/2004/I): *„Stejná výše pokuty uložená majetnému se bude jevit jako směšná a neúčinná, zatímco v případě postihu nemajetného může působit drakonicky a likvidačně. Není tedy porušením principu relativní rovnosti, kdy oběma osobám v různých situacích bude uložena pokuta v různé výši, byť by jediným rozdílem jejich situace měly být právě rozdílné majetkové poměry. Kritérium zkoumání majetkových poměrů delikventa při úvaze o výši ukládané pokuty je nezbytné a komplementární – nikoli ovšem proto, že vysoké pokuty by byly nevymahatelné, ale vzhledem k riziku „likvidačního“ účinku nepřiměřeně vysoké pokuty. Pokuta jakožto trest musí být diferencovaná, aby efektivně působila jako trest i jako odstrašení (individuální a generální prevence).“*

[24] Ve svém odůvodnění konkrétní výše uložené pokuty v případě odvoláním napadeného rozhodnutí inspektorát konstatoval zákonné rozmezí a zákonná kritéria pro určení pokuty. Byť odstavcům věnovaným zdůvodnění uložení pokuty nelze upřít určitou snahu inspektorátu o správní uvážení ohledně výše ukládané pokuty, tak v celkovém důsledku odůvodnění inspektorátu nebere dostatečný ohled a nenavazuje na skutečnosti daného případu. Prvoinstanční orgán soustředil především na posouzení závažnosti přestupku, byť se jedná o významné nikoliv však jediné kritérium pro určení výše pokuty. I když konstatoval, že přihlédl k osobním a majetkovým poměrům odvolatele, tak konkrétní hodnocení a úvahy tohoto typu zde chybí.

[25] Závažnost přestupku je hlavním kritériem pro určení výše pokuty a v případě přestupku ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví je jeho závažnost plně závislá

zejména na druhu, množství a vážnosti pochybení a závad ve výsledku zeměměřických činností, který byl odvolatelem ověřen, ač za splnění zákonných povinností vymezených v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví ověřen být neměl. Skutečnost, že odvolatel ověřil výsledek zeměměřických činností, jenž neodpovídá skutečnému stavu v terénu, je velmi vážné pochybení, tj. jednání v rozporu s jeho zákonnými povinnostmi jako úředně oprávněného zeměměřického inženýra, který podle § 16 odst. 2 zákona o zeměměřictví odpovídá za odbornou úroveň jím ověřených výsledků, za dosažení předepsané přesnosti a za správnost a úplnost náležitostí podle právních předpisů. Závažnost tohoto protiprávního jednání by dle názoru odvolacího orgánu odpovídalo uložení pokuty ve výši poloviny zákonné sazby.

[26] V daném případě však došlo pouze k ohrožení zájmu společnosti chráněného skutkovou podstatou přestupku na úseku zeměměřictví ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví (tj. zájmu na řádném výkonu zeměměřických činností v souladu s právními předpisy, aby jejich výsledky svými náležitostmi a přesností odpovídaly právním předpisům a současně, aby pouze takové výsledky zeměměřických činností se staly součástí katastrálního operátu). Odvolatelem ověřený geometrický plán nebyl katastrálním úřadem potvrzen (§ 48 odst. 2 katastrálního zákona, § 85 katastrální vyhlášky), a proto nedošlo (ani nemohlo dojít) k jeho převzetí, resp. promítnutí do katastru nemovitostí. Skutečnost, že odvolatelem ověřený výsledek zeměměřických činností nebyl (a nemůže být) podkladem pro provedení zápisu do katastru nemovitostí, údaje katastrálního operátu nebyly (a nemohly být) v důsledku vad obsažených v dotčeném geometrickém plánu nijak poškozeny, má bezesporu vliv na snížení výše ukládané pokuty. Další ponížení výše uložené pokuty je ovlivněno také tím, že předmětem odvolatelem ověřeného výsledku zeměměřických činností je zpracování změny velmi malého rozsahu (tj. dotýká se malého množství nemovitostí a malého počtu vlastníků). S ohledem na tyto skutečnosti by dle názoru odvolacího orgánu přestupku odvolatele odpovídala pokuta ve výši uložené prvoinstančním rozhodnutím, tj. ve výši 40 000 Kč.

[27] Konečná výše uložené pokuty musí být náležitě individualizovaná, přiměřená a musí reflektovat i osobní a majetkové poměry potrestaného. Na základě výzvy odvolacího orgánu odvolatel pro posouzení přiměřenosti uložené pokuty předložil kopii oznámení České správy sociálního zabezpečení o výměře důchodu odvolatele vypláceného od ledna 2018 a kopii daňového přiznání odvolatele k dani z příjmů fyzických osob za rok 2018. Z těchto podkladů odvolací orgán zjistil, že odvolatel pobírá pravidelně starobní důchod ve výši 13 506 Kč měsíčně a základ daně z příjmů za rok 2018 byl ve výši 14 101 Kč. Celkový roční příjem (174 058 Kč) byl pro účely posouzení přiměřenosti uložené pokuty odvolacím orgánem vypočítán jako součet dvanácti měsíčních důchodů a přiznaného příjmu za rok 2018 po odečtení daně. S ohledem na průměrný měsíční příjem odvolatele (14 504 Kč) odvolací orgán uloženou pokutu ve výši 40 000 Kč shledal nepřiměřenou majetkovým poměrům odvolatele, a proto pokutu uloženou za přestupek prvoinstančním orgánem snížil tak, aby přibližně odpovídala právě jednomu průměrnému měsíčnímu příjmu odvolatele. Pokuta v takto určené výši plně odpovídá osobním a majetkovým poměrům odvolatele, přičemž odvolací orgán v daném případě přihlédl i ke skutečnosti, že odvolatel po celou dobu přestupkového řízení spolupracoval a snažil se příslušným správním orgánům poskytovat potřebnou součinnost. Současně pokuta uložená v dané výši je v souladu s výší pokut uložených za přestupky ve skutkově obdobných případech. Důvodem podstatného snížení pokuty byla i odvolatelem tvrzená skutečnost, že výkon odborných činností na úseku zeměměřictví vzhledem k věku postupně ukončuje, a pokuta uložená za výše uvedený přestupek má proto v daném případě již především represivní než i preventivní účinek a účel.

[28] Úřad nakonec přezkoumal i výrok 3. napadeného rozhodnutí, kterým byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč. Úřad konstatuje, že tento výrok je dostatečně opřen o § 95 odst. 1 přestupkového řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

III. Závěr

[29] Úřad po přezkoumání napadeného rozhodnutí v jeho plném rozsahu dospěl k závěru, že vykazuje pouze takové právní (příp. věcné) vady, které je možné napravit přímo v odvolacím řízení na základě spisového materiálu a podkladů shromážděných v průběhu řízení na prvním stupni, resp. v průběhu řízení odvolacího. Úřad změnil výrok označený bodem 2. o uložení pokuty tak, aby odvolateli byla za přestupek uložena pokuta ve výši odpovídající jeho osobním a majetkovým poměrům. Výše uložené pokuty byla ve prospěch odvolatele snížena, což je plně v souladu s § 98 odst. 2 přestupkového řádu a § 90 odst. 3 správního řádu. Výroky označené body 1. (o vině) a 3. (o uložení povinnosti nahradit náklady řízení) potvrdil, protože nebyly shledány v rozporu s právními předpisy nebo nesprávnými.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat, resp. nelze podat rozklad podle § 152 téhož zákona.

JUDr. Iveta Bláhová
vedoucí samostatného oddělení kontroly a dohledu

Oznamuje se doručením stejnopisu: Ing. X. Y., bytem Xxxxx XXX, XXX XX Xxxxx

Na vědomí: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích, Čechovo nábřeží 1791,
530 86 Pardubice